

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eisdem, Sermo II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

D. PETRI CHRYSOLOGI

componat affectio, cognatorum custodiamur affectibus. Inter propinquorum lumina non valent delicta versari. Propinquorum quot oculi, tot lucernæ. Dies est aspectus matris, Sol patris rutilat in vultu. Vnde viuenti inter tot virtutum duces, criminum tenebræ propinquare non possunt. Sed mensa patris nos alit virtutis cibo, salutis epula, deliciis honi statis & gloriæ. Et quia latius nos de hac parabola dicere cogit prolixa series lectionis, quis sit pater in donando facilis, facilius in recipiendo: quis sit frater fratris tristissimus in salute, quis sit adolescentior abscessu insipiens, sapientissimus in regressu: sequenti sermone votis communibus inquiremus.

De eisdem, Sermo II.

Luxutiosum filium, filium patris piissimi deserto-rem, quæ perculerint mala in tantum, ut fame tabidum porcorum dederit feruituti: superiore, quo valimus, sermone perstrinximus. Nunc eius redditum, nunc eius pœnitentiam, meliore iam voto, verbis lœtioribus prosequamur. *In se, inquit, reuersus dixit: Quanti mercenarij patris mei abundant panibus &c.* In se reuersus est, in se antè redit, ut rediret ad patrem, qui à se antè recesserat, cum recessit à patre. A se migrat, & ab homine totus transit in bestiam, paternæ pietatis

Ecc. 15. immemor gratiæ genitoris oblitus. *Quant i mercenarij patris mei abundant panibus, ego autem hic fame pereo.* Fames reuocat, quem saturitas exularat: fames illi patrē dedit sapere, cui copia tulerat sentire genitorem. Et si tantum præstigit vel innita fames, probate quid volūtarium possit conferre ieinium. Oneratus venter ad vitia cor deponit, premit mentem, ne supernam valet sentire pietatem. Corpus, inquit, quod corruptitur, aggrauat animam, & deprimit terrena inhabitatio sensum

Sap. 9.

SERMO II.

5

Sensum multa cogitantem. Vnde & Dominus: Atten- *Iac. 21.*
 dite ne grauentur corda vestra crapula & ebrietate.
 Vacuandus est ergo venter moderatione iejunij , ut
 exoneratus animus possit ad alta pertendere, consce-
 dere ad virtutes , possit ad ipsum pietatis authorem
 totus aliger peruolare.Hoc Elias probat, qui domini- *3. Re. 19.*
 ci continuatione iejunij defæcatus à carnali pondere,
 mortis viator euolauit ad cœlum. *Surgam, & ibo ad pa-*
trem meum. Iacebat qui dixit, surgam: intellexit lapsū,
 sensit ruinam, iacere se turpis luxuriæ : respexit in lu-
 brico, & ideo exclamat: *Surgam, & ibo ad patrem meū.*
Qua spe?qua fiducia?qua confidentia?qua spe? Illa qua
 pater est. Ego perdidi quod erat filij: ille, quod patris
 est, non amisi. Apud patrem nō intercedit extraneus,
 intus est in patris pectore ipse qui interuenit, & exo-
 rat affectus. Vrgentur patris viscera iterum filium ge-
 nitura per veniam. Ibo ad patrem reus, sed pater viso
 filio cooperit mox reatum, dissimulat indicē, qui magis
 vult implere genitorem, & sententiam ciùò vertit
 in veniam, qui redire cupit filium, non perire. *Surgam,*
& ibo ad p. trem meum, & dicam illi: Pater, peccavi in cœ-
lum & coram te. Confessio patrem pandit, genitorem
 loquitur pœnitudo. *Peccavi in cœlum & coram te.* Cui
 peccatur in cœlo, non terrenus pater est, sed & cœle-
 stis, ideo adiecit: Coram te. Cui in cœlo, & in terra,
 ante oculos sunt omnia quæ geruntur. *Peccavi in cœ-*
lum, & coram te, & iam non sum dignus vocari filius tuus.
 Peregrè profectus est iste , & in regionem longinquā
 fugit, sed accusatores suos, sed testes suos, diuini patris
 oculos non refugit. Hoc David clarus aperit, sic di-
 cendo: Quò ibo à spiritu tuo? & à facie tua quò fugiāt *Isa. 138.*
 Si ascendero in cœlum, tu illic es: si descendeo in in-
 fernum, ades : si sum psero pennas meas diluculo , &
 habituero in postremo maris. Etenim illuc deducet

A 3 me

6 D. PETRI CHRYSOLOGI

me manus tua, & tenebit me dextera tua. Videt iste per totum mundum nuda Dei oculis delicta consistere: non cœlum, non terram, non maria, non abyssum, non ipsam noctem, Deo velare posse peccata. Sentit quantum sit sceleris, mali quantum, in ipso Dei peccare conspectu, & ideo clamat: Tibi soli peccavi, & malum coram te feci. Vnde & iste adolescentior similiter vociferatur, & clamat: *Peccavi in cœlum, & coram te, & iam non sum dignus vocari filius tuus.* Non dicit: Non sum dignus esse filius tuus, sed non sum dignus vocari filius tuus: quia vocari ad gratiam pertinet, esse ad naturam. Audi Apostolum dicentem: Ab eo qui vos vocavit in gratiam suam. Hic ergo adolescentior, quia perdiderat quoderat naturæ, iudicat se quod est gratiæ non mereri. *Fac me sicut unum de mercenariis tuis.* Ecce, potestatis suæ filius quod deuenit? voluptas luxuriæ, adolescentiæ libertas, ecce filium quod promouit? *Fac me sicut unum de mercenariis tuis.* Ut locazione annua seruitus innonetur, ut labore iugi conditio conducta deteratur, ut die toto in opere suspireret miserae verna mercedis, ut sit semper venditor sui, nec unquam negare suam valeat seruitutem. Et hoc petit, quia qui penes extraneum seruam senserat libertatē, penes patrem credit sibi futuram liberam seruitutem. Iam nunç fratres, vellem lectionis huius aperire mysterium, si non me reuocaret istius utilitatis intentio, quia vos video non quasi nostra audire debito cū dolore, sed quasi extranea intellectu transuolare festino. Nostra, nostra & omnibus profutura nobis semper loquitur Christus, & ob corrigendos nos mystica frequentat exempla dominus, qui pater suorum voluit esse seruorum: qui magis amari voluit, quam timeri: qui panem vitæ se dedit ipsum: qui sanguinem suum in poculum salutis effudit. Præteritis comparationibus

Psal. 50.

Galat. 1.

bus præsentes corrigit, & futuros: ne bonum patrem, ne genitorem pium deserentes, ad mundi longinqua, & nimis peregrina tendamus: ibique viuendo luxuriose, substantiam totam salutis dissipemus, & vitæ omnibusque consumptis famem spei grauissimâ perferamus: & sic nos primario regionis illius, hoc est, desperationis authori diabolo iam tradamur: & ille nos mittat in villam suam, hoc est, ad huius seculi illecebrosas conualles: mittat ad pascendos porcos, eos videlicet qui proni semper in terram viuunt ventri, & æstus carnis, in volutabro luti tèperant, in cæno premit, refrigerant in gurgite vitiorum. Quod autem mercenarios suos mittat ad porcos, facit hoc insatia- ta crudelitas, quæ contenta non est homines criminatos fieri: nisi eos vitiorum duces, criminum faciat & magistros. Cum eos tales fecerit, non sinit eos ex ipso porcerum cibo, pastûque saturari: vt esurientes vitia plus delinquant, luxuriosos satietas capere non potest: voluptas nescit explicri. Vnde nos cum bono patre simus, permaneamus apud genitorem pium: vt & diaboli laqueos possimus euitate, & bonis patris iugiter perfruamur. Profunda post scrutabimur: quia communioni & moribus plus debemus.

De eisdem, Sermo III.

Filij luxuriosi abscessum, regressum, culpam, pœni- tētiam percurrimus haec tenus sermone geminato: occursum modò patris, bonitatem patris, patris inef- fabilem misericordiam prosequamur. *Surgens, inquit, Luc. 15.* venit ad patrem suum, cùm autem esset longè, vidi illum pater suus. & misericordia motus est, & accurrit, & recidit super collum eius, & osculatus est illum. Surgens venit ad patrem suum. Surrexit iste mentis & corporis de rui- na: surrexit de profundo inferni, cœli alta contingēs:

A 4 apud